

EUROPSKA
KOMISIJA

Bruxelles, 2.12.2015
COM(2015) 596 final

2015/0276 (COD)

Prijedlog

DIREKTIVE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA
o izmjeni Direktive 94/62/EZ o ambalaži i ambalažnom otpadu

(Tekst značajan za EGP)

{SWD(2015) 259 final}
{SWD(2015) 260 final}

OBRAZLOŽENJE

1. KONTEKST PRIJEDLOGA

1.1. Opći kontekst

Gospodarstvo Unije trenutačno gubi znatnu količinu potencijalnih sekundarnih sirovina koje se nalaze u tokovima otpada. Ukupna količina nastalog otpada u EU-u u 2013. iznosila je približno 2,5 milijardi tona, od čega 1,6 milijardi tona nije bilo ponovno upotrijebljeno ili reciklirano, što je gubitak za europsko gospodarstvo. Procjenjuje se da se dodatnih 600 milijuna tona moglo reciklirati ili ponovno upotrijebiti. Na primjer, tek je ograničeni udio (43 %) komunalnog otpada nastalog u Uniji recikliran, dok je ostatak odložen na odlagališta (31 %) ili spaljen (26 %). Unija tako propušta znatnu priliku za poboljšanje učinkovitosti uporabe resursa i stvaranje više kružnog gospodarstva.

Kad je riječ o gospodarenju otpadom, Unija je suočena i s velikim razlikama među državama članicama. U 2011. šest je država članica na odlagališta odložilo manje od 3 % svojeg komunalnog otpada, 18 ih je na odlagališta odložilo više od 50 %, a neke čak i više od 90 %. Navedene je razlike potrebno hitno smanjiti.

Prijedlozi za izmjenu Direktive 2008/98/EZ o otpadu¹, Direktive 94/62/EZ o ambalaži i ambalažnom otpadu², Direktive 1999/31/EZ o odlagalištima otpada³, Direktive 2000/53/EZ o otpadnim vozilima⁴, Direktive 2006/66/EZ o baterijama i akumulatorima i o otpadnim baterijama i akumulatorima⁵ te Direktive 2012/19/EU o otpadnoj električnoj i elektroničkoj opremi⁶ dio su Paketa za kružno gospodarstvo koji uključuje i Komunikaciju Komisije „Zatvaranje kruga – akcijski plan EU-a za kružno gospodarstvo”.

1.2. Razlozi za prijedlog i njegovi ciljevi

Nedavna kretanja upućuju na to da je moguće ostvariti daljnji napredak u pogledu učinkovitosti uporabe resursa i da se time mogu ostvariti velike koristi za gospodarstvo, okoliš i društvo. Pretvaranje otpada u resurse bitan je element povećanja učinkovitosti uporabe resursa i zatvaranja kruga u kružnom gospodarstvu.

Pravno obvezujući ciljevi u zakonodavstvu EU-a ključni su pokretač poboljšanja prakse gospodarenja otpadom, poticanja inovacija u recikliranju, ograničavanja odlaganja na odlagališta i stvaranja poticaja za promjenu ponašanja potrošača. Daljnjim razvojem politika u području otpada mogu se ostvariti znatne koristi: održivi rast i otvaranje radnih mjesta, smanjenje emisija stakleničkih plinova, izravne uštede povezane s boljom praksom gospodarenja otpadom i bolji okoliš.

¹ Direktiva 2008/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenoga 2008. o otpadu i stavljanju izvan snage određenih direktiva (SL L 312, 22.11.2008., str. 3.).

² Direktiva 94/62/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 20. prosinca 1994. o ambalaži i ambalažnom otpadu (SL L 365, 31.12.1994. str. 10.)

³ Direktiva Vijeća 1999/31/EZ od 26. travnja 1999. o odlagalištima otpada (SL L 182, 16.7.1999., str. 1.)

⁴ Direktiva 2000/53/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 18. studenoga 2000. o otpadnim vozilima (SL L 269, 21.10.2000., str. 34. – 43.)

⁵ Direktiva 2006/66/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 6. rujna 2006. o baterijama i akumulatorima i o otpadnim baterijama i akumulatorima te stavljanju izvan snage Direktive 91/157/EEZ (SL L 266, 26.9.2006., str. 1. – 14.)

⁶ Direktiva 2012/19/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 4. srpnja 2012. o otpadnoj električnoj i elektroničkoj opremi (SL L 197, 24.7.2012., str. 38. – 71.).

Prijedlog za izmjenu Direktive 2008/98/EZ odgovor je na pravnu obvezu revizije ciljeva u području gospodarenja otpadom iz te Direktive. Prijedlozi koji su dio Paketa za kružno gospodarstvo i kojima se izmjenjuje šest navedenih direktiva dijelom se temelje na prijedlogu koji je Komisija iznijela u srpnju 2014., a potom povukla u veljači 2015. Oni su u skladu s ciljevima Plana za učinkovitu uporabu resursa⁷ i Sedmog programa djelovanja za okoliš⁸, uključujući potpunu provedbu hijerarhije otpada⁹ u svim državama članicama, pad apsolutnog nastanka otpada i nastanka otpada po stanovniku, čime se osigurava visokokvalitetno recikliranje i uporaba recikliranog otpada kao važnog, pouzdanog izvora sirovina za Uniju. Njima se pridonosi i provedbi Inicijative EU-za sirovine¹⁰ te se uzima u obzir potreba za sprečavanjem stvaranja otpada od hrane. Osim toga, tim se prijedlozima pojednostavnjuju zahtjevi za izvješćivanje uvršteni u svih šest direktiva.

2. REZULTATI SAVJETOVANJA SA ZAINTERESIRANIM STRANAMA I PROCJENA UTJECAJA

2.1. Studije

Prijedlozima i pratećom procjenom utjecaja procjenjuju se tehnološki, socioekonomski i troškovni aspekti provedbe i daljnji razvoj zakonodavstva EU-a u području otpada. Dodatak procjeni utjecaja izrađen je radi analize mogućih učinaka dodatnih varijanti glavnih opcija politika definiranih u procjeni utjecaja.

2.2. Interno savjetovanje

Upravljačka skupina za procjenu utjecaja Komisije koju čine različite službe Komisije (SG, ECFIN, ENTR, GROW, CLIMA, JRC i ESTAT) pratila je pripremu zakonodavnih prijedloga.

2.3. Vanjsko savjetovanje

Komisija je sastavila okvirni popis pitanja koje je potrebno rješavati, a prvi razgovori s glavnim dionicima započeli su u veljači 2013. U lipnju 2013. pokrenuto je, a u rujnu 2013. završeno javno internetsko savjetovanje u skladu s minimalnim standardima za savjetovanje. Podneseno je 670 odgovora, što odražava veliku zabrinutost javnosti u pogledu stanja gospodarenja otpadom u EU-u i visoka očekivanja od djelovanja EU-a u tom području. Od lipnja do rujna 2015. održavalo se posebno savjetovanje država članica te šire savjetovanje o kružnom gospodarstvu.

2.4. Procjena utjecaja

Izvešće o procjeni utjecaja i informativni sažetak objavljeni su zajedno s prijedlogom donesenim u lipnju 2014.¹¹ U okviru procjene utjecaja, koja i dalje služi kao glavna analitička osnova za revidirane zakonodavne prijedloge, ocjenjuju se glavni utjecaji različitih opcija politika na okoliš, društvo i gospodarstvo kako bi se poboljšalo gospodarenje otpadom u EU-u. Različite razine ambicije procjenjuju se i uspoređuju s „osnovnim scenarijem” kako bi se utvrdili najprikladniji instrumenti i konkretni ciljevi te istovremeno troškovi sveli na najmanju, a koristi na najveću moguću mjeru.

⁷ COM(2011) 571.

⁸ Odluka br. 1386/2013/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 20. studenoga 2013. o Općem programu djelovanja Unije za okoliš do 2020. „Živjeti dobro unutar granica našeg planeta” (SL L 354, 28.12.2013., str. 171.)

⁹ U hijerarhiji otpada prednost se daje sprečavanju, zatim ponovnoj uporabi, recikliranju prije energetske uporabe te zbrinjavanju koje uključuje odlaganje na odlagališta i spaljivanje bez energetske uporabe.

¹⁰ COM(2008) 699 i COM(2014) 297.

¹¹ COM(2014) 397.

Odbor Komisije za procjenu utjecaja 8. travnja 2014. dao je pozitivno mišljenje o procjeni utjecaja i izdao niz preporuka za prilagodbu izvješća. Odbor je zatražio da se dodatno pojašne definicija problema i potreba za novim srednjoročnim ciljevima, potkrijepe argumenti za zabranu odlagališta otpada sa stajališta supsidijarnosti i proporcionalnosti te za ujednačene ciljeve za sve države članice te da se detaljnije objasni na koji se način u okviru prijedloga u obzir uzimaju razlike u uspješnosti država članica.

Zahvaljujući procjeni utjecaja zaključeno je da će se kombinacijom opcija ostvariti sljedeće koristi:

- smanjenje administrativnog opterećenja, posebno za mala društva ili poduzeća, pojednostavnjenje i bolja provedba, između ostalog i time da se ciljevi zadrže na razini svrsishodnosti,
- stvaranje radnih mjesta: do 2035. moglo bi se izravno stvoriti više od 170 000 radnih mjesta, a većinu njih ne bi se moglo premjestiti izvan EU-a,
- smanjenje emisija stakleničkih plinova: u razdoblju od 2015. do 2035. moglo bi se izbjeći više od 600 milijuna tona emisija stakleničkih plinova,
- pozitivni učinci na konkurentnost u gospodarenju otpadom i reciklažnim sektorima u EU-u te na proizvodni sektor EU-a (bolji programi proširene odgovornosti proizvođača, smanjenje rizika povezanih s pristupom sirovinama),
- ponovno uključenje sekundarnih sirovina u gospodarstvo EU-a, čime će se smanjiti ovisnost EU-a o uvozu sirovina.

Uz zakonodavni prijedlog izdana je i analitička obavijest kao dodatak procjeni utjecaja. U toj su obavijesti analizirane brojne opcije i varijante u cilju boljeg uzimanja u obzir različitih početnih položaja svake države članice.

3. PRAVNI ELEMENTI PRIJEDLOGA

3.1. Sažetak predloženih mjera

Glavni su elementi prijedloga za izmjenu zakonodavstva EU-a u području otpada:

- usklađivanje definicija,
- povećanje cilja povezanog s pripremom za ponovnu uporabu i recikliranje komunalnog otpada na 65 % do 2030.,
- povećanje ciljeva povezanih s pripremom za ponovnu uporabu i recikliranje ambalažnog otpada i pojednostavnjenje skupa ciljeva,
- postupno ograničavanje odlaganja komunalnog otpada na odlagališta na 10 % do 2030.,
- bolja usklađenost i pojednostavnjenje pravnog okvira u području nusproizvoda i prestanka statusa otpada,
- nove mjere za promicanje sprečavanja nastanka otpada, uključujući i u području otpada od hrane, i njegove ponovne uporabe,
- uvođenje minimalnih operativnih uvjeta za proširenu odgovornost proizvođača,
- uvođenje sustava ranog upozoravanja za praćenje usklađenosti s ciljevima povezanim s recikliranjem,
- pojednostavnjenje i reguliranje obveza izvješćivanja,
- usklađivanje s člancima 290. i 291. UFEU-a o delegiranim i provedbenim aktima.

3.2. Pravna osnova i pravo na djelovanje

Ovim se prijedlozima izmjenjuje šest direktiva koje se bave gospodarenjem različitim vrstama otpada. Prijedlozi za izmjenu Direktive 2008/98/EZ, Direktive 1999/31/EZ, Direktive 2000/53/EZ, Direktive 2006/66/EZ i Direktive 2012/19/EU temelje se na članku 192. stavku 1. UFEU-a, dok se prijedlog za izmjenu Direktive 94/62/EZ temelji na članku 114. UFEU-a.

Člankom 11. stavkom 2. Direktive 2008/98/EZ postavlja se cilj od 50 % za pripremu za ponovnu uporabu i recikliranje kućanskog i sličnog otpada te cilj od 70 % za pripremu za ponovnu uporabu, recikliranje i druge načine materijalne oporabe neopasnog građevinskog otpada i otpada od rušenja do 2020. U skladu s člankom 11. stavkom 4., Komisija je najkasnije do 31. prosinca 2014. morala preispitati te ciljeve kako bi ih po potrebi ojačala i eventualno postavila ciljeve za druge tokove otpada, uzimajući u obzir sve bitne učinke postavljanja ciljeva na okoliš, gospodarstvo i društvo. U skladu s člankom 9. točkom (c) Komisija je na temelju najbolje dostupne prakse do kraja 2014. morala utvrditi ciljeve za sprečavanje stvaranja otpada i odvajanje stvaranja otpada od gospodarskog rasta za 2020., uključujući, ako je potrebno, reviziju pokazatelja iz članka 29. stavka 4. Konačno, u skladu s člankom 37. stavkom 4., u prvom izvješću koje se podnosi do 12. prosinca 2014. Komisija je morala procijeniti niz mjera, uključujući sustave odgovornosti proizvođača za posebne tokove otpada, ciljeve, pokazatelje i mjere koje se odnose na recikliranje, kao i postupke energetske i materijalne oporabe materijala koji mogu pridonijeti učinkovitijem ispunjavanju ciljeva navedenih u člancima 1. i 4.

Člankom 5. stavkom 2. Direktive 1999/31/EZ postavljaju se tri cilja za preusmjeravanje biorazgradivog komunalnog otpada s odlagališta i zabranjuje se odlaganje određenih tokova otpada na odlagališta. Države članice moraju ispuniti posljednji cilj povezan s preusmjeravanjem biorazgradivog komunalnog otpada s odlagališta do 16. srpnja 2016. U skladu s člankom 5. stavkom 2., taj se cilj do 16. srpnja 2014. mora preispitati, s obzirom na praktično iskustvo koje su države članice stekle u provođenju prethodnih dvaju ciljeva, radi njegova potvrđivanja ili izmjene, a sve radi osiguravanja visoke razine zaštite okoliša.

Člankom 6. stavkom 1. Direktive 94/62/EZ postavljaju se ciljevi za oporabu i recikliranje ambalažnog otpada koji se, u skladu s člankom 6. stavkom 5., ponovno utvrđuju svakih pet godina na temelju praktičnog iskustva stečenog u državama članicama te nalaza znanstvenih istraživanja i tehnika ocjenjivanja kao što su procjene životnog ciklusa proizvoda i analiza troškova i koristi.

3.3. Načela supsidijarnosti i proporcionalnosti

Prijedlozi su u skladu s načelima supsidijarnosti i proporcionalnosti utvrđenima u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. Prijedlozi su ograničeni na izmjenu navedenih direktiva pružanjem okvira za uspostavu zajedničkih ciljeva, dok se državama članicama daje sloboda odlučivanja o detaljnom načinu njihove provedbe.

3.4. Dokumenti s obrazloženjima

Komisija smatra da su dokumenti s obrazloženjima mjera država članica za prenošenje navedenih direktiva nužni radi poboljšanja kvalitete informacija o njihovu prenošenju.

Zakonodavstvo o otpadu u državama članicama često se prenosi vrlo decentralizirano, među ostalim na regionalnoj ili lokalnoj razini i s pomoću velikog broja pravnih akata, ovisno o administrativnoj strukturi pojedine države članice. Kao posljedica toga, pri prenošenju izmijenjenih direktiva države članice možda moraju izmijeniti čitav niz zakonodavnih akata na nacionalnoj, regionalnoj i lokalnoj razini.

Prijedlozima se izmjenjuje šest različitih direktiva o otpadu i utječe na brojne pravno obvezujuće obveze, uključujući opsežnu izmjenu ciljeva iz Direktive 2008/98/EZ, Direktive 1999/31/EZ i Direktive 94/62/EZ te pojednostavnjenje Direktive 2000/53/EZ, Direktive 2006/66/EZ i Direktive 2012/19/EU. To je složena revizija zakonodavstva o otpadu koja će možda utjecati na niz nacionalnih zakonodavnih akata.

Revidirani ciljevi povezani s gospodarenjem otpadom, sadržani u izmijenjenim direktivama, međusobno su povezani i trebalo bi ih pažljivo prenijeti u nacionalno zakonodavstvo te kasnije uvrstiti u nacionalne sustave gospodarenja otpadom.

Predloženim će se odredbama utjecati na širok raspon privatnih i javnih dionika u državama članicama te će se znatno utjecatina planirana ulaganja u infrastrukturu za gospodarenje otpadom. Potpuno i točno prenošenje novog zakonodavstva nužno je kako bi se zajamčilo ostvarenje ciljeva koje sadržava (npr. zaštita zdravlja ljudi i okoliša, povećanje učinkovitosti uporabe resursa, osiguravanje funkcioniranja unutarnjeg tržišta te izbjegavanje prepreka trgovini i ograničavanje tržišnog natjecanja u EU-u).

Zahtjev za dostavljanje dokumenata s obrazloženjima može predstavljati dodatno administrativno opterećenje za neke države članice. Međutim, dokumenti s obrazloženjima potrebni su kako bi se omogućila učinkovita provjera potpunog i točnog prenošenja koje je nužno iz navedenih razloga, a ne postoje manje opterećujuće mjere kojima bi se omogućila učinkovita provjera. Nadalje, dokumentima s obrazloženjima može se znatno pridonijeti smanjenju administrativnog opterećenja praćenja usklađenosti koje provodi Komisija; bez tih dokumenata, za praćenje načina prenošenja u svim državama članicama trebalo bi izdvojiti znatna sredstva i učestalo komunicirati s nadležnim tijelima pojedinih zemalja.

S obzirom na navedeno, primjereno je od država članica zatražiti da uz obavijest o svojim mjerama prenošenja dostave jedan dokument ili više njih u kojima se objašnjava odnos između odredaba direktiva o izmjeni zakonodavstva EU-a o otpadu i odgovarajućih dijelova nacionalnih instrumenata za prenošenje.

3.5. Delegirane i provedbene ovlasti Komisije

Delegirane i provedbene ovlasti Komisije navedene su, a odgovarajući postupci za donošenje tih akata utvrđeni su u članku 1. stavcima 4., 5., 6., 9., 11., 14., 15., 18., 19., 21. i 22. prijedloga koji se odnosi na Direktivu 2008/98/EZ, članku 1. stavcima 4., 6., 7., 9. i 10. prijedloga koji se odnosi na Direktivu 94/62/EZ, članku 1. stavcima 6. i 7. prijedloga koji se odnosi na Direktivu 1999/31/EZ te izmjenama predloženima u člancima 1. i 3. prijedloga koji se odnosi na direktive 2000/53/EZ i 2012/19/EU.

4. UTJECAJ NA PRORAČUN

Prijedlozima se neće utjecati na proračun Europske unije te mu stoga nije priložen financijski izvještaj predviđen člankom 31. Financijske uredbe (Uredba (EU, Euratom) br. 966/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o financijskim pravilima koja se primjenjuju na opći proračun Unije i o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ, Euratom) br. 1605/2002).

Prijedlog

DIREKTIVE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA
o izmjeni Direktive 94/62/EZ o ambalaži i ambalažnom otpadu

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,
uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 114.,
uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,
nakon prosljeđivanja nacrtu zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,
uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora¹²,
u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom,
budući da:

- (1) Gospodarenje otpadom u Uniji trebalo bi poboljšati u cilju zaštite, očuvanja i poboljšanja kvalitete okoliša, zaštite ljudskog zdravlja, osiguravanja razborite i racionalne uporabe prirodnih resursa te promicanja više kružnoga gospodarstva.
- (2) Ciljeve utvrđene Direktivom 94/62/EZ Europskog parlamenta i Vijeća¹³ u pogledu uporabe i recikliranja ambalaže i ambalažnog otpada trebalo bi izmijeniti povećanjem pripreme za ponovnu uporabu i recikliranja ambalažnog otpada kako bi bolje odražavali nastojanja Unije da prijeđe na kružno gospodarstvo.
- (3) Nadalje, radi osiguranja bolje usklađenosti zakonodavstva u području otpada trebalo bi uskladiti definicije iz Direktive 94/62/EZ s onima iz Direktive 2008/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća¹⁴ koje se primjenjuju na otpad općenito.
- (4) Iz daljnjeg povećanja ciljeva iz Direktive 94/62/EZ u pogledu ponovne uporabe i recikliranja ambalažnog otpada proizišle bi očite koristi za okoliš, gospodarstvo i društvo.
- (5) Postupnim povećanjem postojećih ciljeva povezanih s pripremom za ponovnu uporabu i recikliranjem ambalažnog otpada, trebalo bi se osigurati da se gospodarski vrijedni otpadni materijali postupno i učinkovito oporabljaju pravilnim gospodarenjem otpadom te u skladu s hijerarhijom otpada. Time bi se trebao osigurati povratak vrijednih materijala iz otpada u europsko gospodarstvo, što predstavlja napredak u provedbi Inicijative za sirovine¹⁵ i stvaranju kružnoga gospodarstva.

¹² SL C , , str. .

¹³ Direktiva 94/62/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 20. prosinca 1994. o ambalaži i ambalažnom otpadu (SL L 365, 31.12.1994., str. 10.).

¹⁴ Direktiva 2008/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenoga 2008. o otpadu i stavljanju izvan snage određenih direktiva (SL L 312, 22.11.2008., str. 3.).

¹⁵ COM(2013) 442.

- (6) Brojne države članice još nisu u potpunosti razvile potrebnu infrastrukturu za gospodarenje otpadom. Stoga je bitno postaviti jasne ciljeve politika kako bi se izbjeglo zadržavanje materijala koji se mogu reciklirati na dnu hijerarhije otpada.
- (7) Kombiniranjem ciljeva za recikliranje i ograničenja za odlaganje otpada na odlagališta utvrđenih direktivama 2008/98/EZ i 1999/31/EZ, ciljevi Unije u pogledu energetske uporabe i recikliranja utvrđeni Direktivom 94/62/EZ više nisu potrebni.
- (8) Ovom se Direktivom utvrđuju dugoročni ciljevi Unije za gospodarenje otpadom te se gospodarskim subjektima i državama članicama daju jasne smjernice za ulaganja potrebna za postizanje ciljeva ove Direktive. Države članice bi se pri izradi nacionalnih strategija gospodarenja otpadom i planiranja ulaganja u infrastrukturu za gospodarenje otpadom trebale razborito koristiti europskim strukturnim i investicijskim fondovima promicanjem sprečavanja, ponovne uporabe i recikliranja u skladu s hijerarhijom otpada.
- (9) Ciljevi za recikliranje plastičnog ambalažnog otpada za 2025. utvrđeni su uzimajući u obzir tehničku izvedivost njihove provedbe u trenutku revizije Direktive; Komisija na temelju preispitivanja napretka država članica u postizanju tih ciljeva može predložiti reviziju razina ciljeva za plastiku za 2030. i to uzimajući u obzir razvoj vrsta plastike koje se stavljaju na tržište i novih tehnologija za recikliranje te potražnju za recikliranom plastikom.
- (10) Za nebojene metale i aluminij trebalo bi utvrditi zasebne ciljeve za recikliranje kako bi se ostvarile znatne koristi za gospodarstvo i okoliš jer bi se recikliralo više aluminija, što bi rezultiralo znatnim uštedama energije i ugljikova dioksida. Postojeći cilj povezan s pripremom za ponovnu uporabu i recikliranjem metalne ambalaže stoga bi se trebao podijeliti na zasebne ciljeve za te dvije vrste otpada.
- (11) Za potrebe izračuna jesu li ostvareni ciljevi povezani s pripremom za ponovnu uporabu i recikliranjem, države članice trebale bi moći uzeti u obzir proizvode i sastavne dijelove koje za ponovnu uporabu pripremaju priznati subjekti za pripremu za ponovnu uporabu ili se pripremaju u priznatim programima povrata pologa. Radi osiguranja ujednačenih uvjeta za te izračune, Komisija će donijeti detaljna pravila za utvrđivanje priznatih subjekata za pripremu za ponovnu uporabu i priznatih programa povrata pologa te za prikupljanje, provjeru i dostavu podataka.
- (12) Radi osiguranja pouzdanosti prikupljenih podataka o pripremi za ponovnu uporabu ključno je utvrditi zajednička pravila izvješćivanja. Isto tako, važno je utvrditi preciznija pravila prema kojima bi države članice trebale izvješćivati o učinkovito recikliranom otpadu koji se može računati kao napredak u ostvarenju ciljeva u pogledu recikliranja. Zato se, u pravilu, izvješćivanje o ostvarivanju ciljeva u pogledu recikliranja mora temeljiti na ulaznim količinama za konačni postupak recikliranja. U cilju ograničavanja administrativnog opterećenja, državama članicama trebalo bi u strogim uvjetima dopustiti izvješćivanje o stopama recikliranja na temelju izlaznih količina postrojenja za razvrstavanje. Gubitke u masi materijala ili tvari zbog postupaka fizičke i/ili kemijske transformacije koji su svojstveni konačnom postupku recikliranja ne bi trebalo oduzimati od mase otpada koji se prijavljuje kao recikliran.
- (13) Kako bi se osigurala bolja, pravovremenija i ujednačenija provedba ove Direktive i kako bi se predvidjeli nedostaci u provedbi, trebalo bi uspostaviti sustav ranog upozoravanja kojim bi se otkrili nedostaci i omogućilo poduzimanje mjera prije isteka rokova za ispunjenje ciljeva.

- (14) Statistički podatci koje dostavljaju države članice Komisiji su neophodni za procjenu usklađenosti sa zakonodavstvom o otpadu u svim državama članicama. Uvođenjem zajedničke točke za unos svih podataka o otpadu, brisanjem zastarjelih zahtjeva za izvješćivanje, uspoređivanjem nacionalnih metoda izvješćivanja te uvođenjem izvješća o potvrdi kvalitete podataka trebale bi se povećati kvaliteta, pouzdanost i usporedivost statističkih podataka.
- (15) Izvješća o provedbi koja države članice izrađuju svake tri godine nisu se pokazala učinkovitim alatom za potvrđivanje usklađenosti i osiguravanje kvalitetne provedbe, a njima se stvara nepotrebno administrativno opterećenje. Stoga je prikladno staviti izvan snage odredbe kojima se države članice obvezuju na izradu takvih izvješća i za praćenje usklađenosti upotrebljavati isključivo statističke podatke koje države članice dostavljaju Komisiji svake godine.
- (16) Pouzdano izvješćivanje o statističkim podacima o gospodarenju otpadom od presudne je važnosti za učinkovitu provedbu i osiguranje usporedivosti podataka među državama članicama. Stoga bi od država članica pri pripremi izvješća o usklađenosti s ciljevima utvrđenima Direktivom 94/62/EZ trebalo zatražiti da upotrebljavaju najnoviju metodologiju koju su razvili Komisija i nacionalni statistički uredi država članica.
- (17) Kako bi se dopunila ili izmijenila Direktiva 94/62/EZ, ovlast za donošenje akata u skladu s člankom 290. Ugovora trebalo bi delegirati Komisiji u pogledu članka 6.a stavka 2., članka 6.a stavka 5., članka 11. stavka 3., članka 19. stavka 2. i članka 20. Posebno je važno da Komisija tijekom svojeg pripremnog rada provede odgovarajuća savjetovanja, među ostalim i na razini stručnjaka. Pri pripremi i izradi delegiranih akata Komisija bi trebala osigurati istodobnu, pravodobnu i primjerenu dostavu relevantnih dokumenata Europskom parlamentu i Vijeću.
- (18) Radi osiguravanja ujednačenih uvjeta za provedbu Direktive 94/62/EZ, Komisiji bi trebalo prenijeti ovlasti za provedbu u pogledu članka 12. stavka 3.d i članka 19. Te bi ovlasti trebalo izvršavati u skladu s Uredbom (EZ) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća¹⁶.
- (19) Direktivu 94/62/EZ trebalo bi stoga na odgovarajući način izmijeniti.
- (20) U skladu sa Zajedničkom političkom izjavom država članica i Komisije od 28. rujna 2011. o dokumentima s obrazloženjima¹⁷ države članice preuzele su obvezu da u opravdanim slučajevima uz obavijest o svojim mjerama za prenošenje prilože jedan ili više dokumenata u kojima se objašnjava odnos između dijelova direktive i odgovarajućih dijelova nacionalnih instrumenata za prenošenje. Za ovu Direktivu zakonodavac smatra dostavu tih dokumenata opravdanom.
- (21) Budući da države članice ne mogu u dovoljnoj mjeri ostvariti ciljeve ove Direktive, tj., s jedne strane, spriječiti ili umanjiti utjecaj ambalaže i ambalažnog otpada na okoliš i time osigurati visoku razinu zaštite okoliša te, s druge strane, osigurati funkcioniranje unutarnjeg tržišta i izbjeći prepreke trgovini te remećenje i ograničavanje tržišnog natjecanja u Uniji, nego se ti ciljevi s obzirom na opseg ili učinke mjera mogu bolje ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti

¹⁶ Uredba (EZ) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.)

¹⁷ SL C 369, 17.12.2011., str. 14.

iz članka 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti iz tog članka, ovom se Direktivom ne prelazi okvir potreban za ostvarenje tih ciljeva,

DONIJELI SU OVU DIREKTIVU:

Članak 1.

Izmjene

Direktiva 94/62/EZ mijenja se kako slijedi:

1. članak 3. mijenja se kako slijedi:

(a) u točki 1. briše se sljedeći tekst:

„Komisija, prema potrebi, razmatra i, kada je to potrebno, preispituje ilustrativne primjere definicije ambalaže navedene u Prilogu I. Prioritetno se rješavaju sljedeći proizvodi: CD i video kutije, tegle za cvijeće, tube i valjci oko kojih je namotan fleksibilni materijal, podloge samoljepivih etiketa i papir za zamatanje. Te mjere, namijenjene izmjeni elemenata ove Direktive koji nisu ključni, usvajaju se u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom iz članka 21. stavka 3.”;

(b) točka 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. ‚ambalažni otpad’ znači svaka ambalaža ili ambalažni materijal obuhvaćen definicijom otpada iz članka 3. stavka 1. Direktive 2008/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća(*);

(*) Direktiva 2008/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenoga 2008. o otpadu i stavljanju izvan snage određenih Direktiva (SL L 312, 22.11.2008., str. 3.).”;

(c) brišu se točke od 3. do 10.;

(d) dodaje se sljedeći drugi stavak:

„Usto se primjenjuju definicije ‚otpad’, ‚proizvođač otpada’, ‚posjednik otpada’, ‚gospodarenje otpadom’, ‚skupljanje’, ‚odvojeno skupljanje’, ‚sprečavanje’, ‚ponovna uporaba’, ‚obrada’, ‚oporaba’, ‚priprema za ponovnu uporabu’, ‚recikliranje’, ‚konačni postupak recikliranja’ i ‚zbrinjavanje’ utvrđene u članku 3. Direktive 2008/98/EZ.”;

2. u članku 4. stavku 1. drugom podstavku prva rečenica zamjenjuje se sljedećim:

„Te druge mjere mogu uključivati nacionalne programe, poticaje putem programa proširene odgovornosti proizvođača radi svođenja učinka ambalaže na okoliš na najmanju moguću mjeru ili slične mjere koje se donose, po potrebi, uz savjetovanje s gospodarskim subjektima, a koje su namijenjene objedinjavanju i iskorištavanju brojnih inicijativa poduzetih u državama članicama u pogledu sprečavanja. Te su mjere u skladu s ciljevima ove Direktive kako su definirani u članku 1. stavku 1.”;

3. članak 6. mijenja se kako slijedi:

(a) naslov se zamjenjuje naslovom „Oporaba, ponovna uporaba i recikliranje”;

(b) stavku 1. dodaju se sljedeće točke od (f) do (i):

„(f) najkasnije do 31. prosinca 2025. najmanje 65 % masenog udjela ukupnog ambalažnog otpada bit će pripremljeno za ponovnu uporabu i reciklirano;

(g) najkasnije do 31. prosinca 2025. postići će se sljedeći minimalni ciljevi prema masenom udjelu za pripremu materijala sadržanih u ambalažnom otpadu za ponovnu uporabu i za recikliranje:

- i. 55 % plastike;
- ii. 60 % drveta;
- iii. 75 % neobojenih metala;
- iv. 75 % aluminijski;
- v. 75 % stakla;
- vi. 75 % papira i kartona;

(h) najkasnije do 31. prosinca 2030. najmanje 75 % masenog udjela ukupnog ambalažnog otpada bit će pripremljeno za ponovnu uporabu i reciklirano;

(i) najkasnije do 31. prosinca 2030. postići će se sljedeći minimalni ciljevi prema masenom udjelu za pripremu materijala sadržanih u ambalažnom otpadu za ponovnu uporabu i recikliranje:

- i. 75 % drveta;
- ii. 85 % neobojenih metala;
- iii. 85 % aluminijski;
- iv. 85 % stakla;
- vi. 85 % papira i kartona.”;

(c) stavci 2. i 3. zamjenjuju se sljedećim:

„2. Ambalažni otpad koji se izvozi iz Unije računa se kao napredak prema ostvarenju ciljeva utvrđenih stavkom 1. samo one države članice u kojoj je ambalažni otpad prikupljen ako su ispunjeni zahtjevi iz članka 6.a stavka 4. i ako, u skladu s Uredbom (EZ) br. 1013/2006 Europskog parlamenta i Vijeća(*), izvoznik može dokazati da pošiljka otpada ispunjava zahtjeve te Uredbe te da se obrada otpada izvan Unije odvijala u uvjetima koji su istovrijedni zahtjevima relevantnog zakonodavstva Unije u području okoliša.

3. Ambalažni otpad koji se šalje drugoj državi članici radi pripreme za ponovnu uporabu, recikliranja ili uporabe u toj državi članici smije se računati kao napredak prema ostvarenju ciljeva utvrđenih stavkom 1. točkama od (f) do (i) samo one države članice u kojoj je ambalažni otpad prikupljen.

(*) Uredba (EZ) br. 1013/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2006. o pošiljkama otpada (SL L 190, 12.7.2006., str. 1.).”;

(d) stavci 5., 8. i 9. brišu se;

4. dodaje se sljedeći članak 6.a:

„Članak 6.a

Pravila za izračun ostvarenja ciljeva utvrđenih člankom 6.

1. Za potrebe izračuna jesu li ostvareni ciljevi utvrđeni člankom 6. stavkom 1. točkama od (f) do (i),

(a) masa recikliranog ambalažnog otpada smatra se masom količine otpada koja ulazi u konačni postupak recikliranja;

(b) masa ambalažnog otpada pripremljenog za ponovnu uporabu smatra se masom ambalažnog otpada koji je oporabio ili prikupio priznati subjekt za pripremu za ponovnu uporabu i koji je prošao sve potrebne postupke provjere, čišćenja i popravka kako bi se omogućila ponovna uporaba bez daljnjeg sortiranja ili prethodne obrade;

(c) države članice mogu uključiti proizvode i sastavne dijelove koje su za ponovnu uporabu pripremili priznati subjekti za pripremu za ponovnu uporabu ili su pripremljeni u priznatim programima povrata pologa. Za izračun prilagođene stope ambalažnog otpada koji je pripremljen za ponovnu uporabu i recikliran, uzimajući u obzir masu proizvoda i sastavnih dijelova pripremljenih za ponovnu uporabu, države članice upotrebljavaju provjerene podatke subjekata i primjenjuju formulu utvrđenu u Prilogu IV.

2. Kako bi osigurala usklađene uvjete za primjenu stavka 1. točaka (b) i (c) te Priloga IV., Komisija donosi delegirane akte u skladu s člankom 21.a, čime utvrđuje minimalne zahtjeve u smislu kvalitete i operativne zahtjeve za određivanje priznatih subjekata za pripremu za ponovnu uporabu i priznatih programa povrata pologa, uključujući posebna pravila za prikupljanje, provjeru i dostavu podataka.

3. Odstupajući od stavka 1., masa izlazne količine svih postupaka sortiranja može se prijaviti kao masa recikliranog ambalažnog otpada uz uvjet:

(a) da se izlazna količina otpada pošalje u konačni postupak recikliranja;

(b) da masa materijala ili tvari koje ne podliježu konačnom postupku recikliranja i koje se odlažu ili podliježu energetskej uporabi ostanu ispod 10 % ukupne mase koju će se prijaviti kao recikliranu.

4. Države članice uspostavljaju učinkovit sustav kontrole kvalitete i sljedivosti ambalažnog otpada kako bi osigurale ispunjavanje uvjeta utvrđenih stavkom 3. točkama (a) i (b). Sustav se može sastojati od elektroničkih registara uspostavljenih u skladu s člankom 35. stavkom 4. Direktive 2008/98/EZ, tehničkih specifikacija za zahtjeve u pogledu kvalitete sortiranog otpada ili istovrijednih mjera za osiguranje pouzdanosti i točnosti prikupljenih podataka o recikliranom otpadu.

5. Za potrebe izračuna jesu li ostvareni ciljevi utvrđeni člankom 6. stavkom 1. točkama od (f) do (i), države članice mogu uzeti u obzir recikliranje metala koje se odvija u kombinaciji sa spaljivanjem proporcionalno udjelu spaljenog ambalažnog otpada, uz uvjet da reciklirani metali ispunjavaju određene zahtjeve u pogledu kvalitete. Države članice upotrebljavaju zajedničku metodologiju utvrđenu u skladu s člankom 11.a stavkom 6. Direktive 2008/98/EZ.”;

5. umeće se sljedeći članak 6.b:

„Članak 6.b

Izvješće o ranom upozoravanju

1. Komisija u suradnji s Europskom agencijom za okoliš sastavlja izvješća o napretku prema ostvarenju ciljeva utvrđenih člankom 6. stavkom 1. točkama od (f) do (i) najkasnije tri godine prije rokova utvrđenih navedenim odredbama.

2. Izvješća iz stavka 1. uključuju sljedeće:

- (a) procjenu ostvarenja ciljeva za svaku državu članicu;
- (b) popis država članica za koje postoji rizik da neće uspjeti ostvariti te ciljeve unutar odgovarajućih rokova, uz odgovarajuće preporuke za predmetne države članice.”;

6. članak 11. stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 21.a radi utvrđivanja uvjeta pod kojima se razine koncentracije iz stavka 1. ne trebaju primjenjivati na reciklirane materijale i na proizvodne prstene koji su unutar zatvorenog i kontroliranog lanca te radi utvrđivanja vrsta ambalaže koje su izuzete od zahtjeva utvrđenih stavkom 1. trećom alinejom.”;

7. članak 12. mijenja se kako slijedi:

(a) naslov se zamjenjuje naslovom „Sustavi obavješćivanja i izvješćivanja”;

(b) stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Baze podataka predviđene stavkom 1. uključuju podatke navedene u Prilogu III., a njima se posebno pružaju informacije o veličini, svojstvima i razvoju tokova otpada ambalaže i ambalažnog otpada, uključujući informacije o toksičnosti ili opasnosti ambalažnih materijala i dijelova koji se upotrebljavaju u njihovoj proizvodnji na razini pojedinačnih država članica.”;

(c) stavak 3. briše se;

(d) umeću se sljedeći stavci 3.a, 3.b, 3.c i 3.d:

„3.a Države članice Komisiji dostavljaju podatke o ostvarenju ciljeva utvrđenih člankom 6. stavkom 1. točkama od (a) do (i) za svaku kalendarsku godinu. Navedene podatke dostavljaju elektroničkim putem u roku od 18 mjeseci od završetka izvještajne godine za koju se prikupljaju podatci.

Podatci se dostavljaju u formatu koji određuje Komisija u skladu sa stavkom 3.d. Prvim se izvješćem obuhvaćaju podatci za razdoblje od 1. siječnja [*unijeti godinu stupanja na snagu ove Direktive + jedna godina*] do 31. prosinca [*unijeti godinu stupanja na snagu ove Direktive + jedna godina*].

3.b Podacima o kojima države članice izvješćuju u skladu s ovim člankom prilaže se izvješće o provjeri kvalitete i izvješće o provedbi članka 6.a stavka 4.

3.c Komisija revidira dostavljene podatke u skladu s ovim člankom i objavljuje izvješće o rezultatima revizije. Izvješćem se procjenjuju organizacija prikupljanja podataka, izvori podataka i metodologija u upotrebi u državama članicama te cjelovitost, pouzdanost, pravovremenost i dosljednost tih podataka. Procjena može uključivati posebne preporuke za poboljšanje. Izvješće se izrađuje svake tri godine.

3.d Komisija donosi provedbene akte o utvrđivanju formata za dostavu podataka u skladu sa stavkom 3.a. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom iz članka 21. stavka 2.”;

(e) stavak 5. briše se;

8. članak 17. briše se;

9. članak 19. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Komisija donosi provedbene akte potrebne za prilagodbu identifikacijskog sustava iz članka 8. stavka 2. i članka 10. drugog stavka šeste alineje, znanstvenom i

tehničkom napretku. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom iz članka 21. stavka 2.

2. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 21.a o izmjeni oglednih primjera za definiranje ambalaže iz Priloga I.”;

10. članak 20. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 20.

Posebne mjere

Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 21.a potrebnih za rješavanje poteškoća do kojih dolazi u primjeni odredaba ove Direktive, a posebno u pogledu inertnih ambalažnih materijala koji se stavljaju na tržište Unije u vrlo malim količinama (tj. približno 0,1 % masenog udjela), ponajprije ambalaže za medicinske uređaje i farmaceutske proizvode, malih pakiranja i luksuznih pakiranja.”;

11. članak 21. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 21.

Postupak odbora

1. Za potrebe članka 12. stavka 3.d i članka 19. stavka 1. Komisiji pomaže odbor osnovan na temelju članka 39. Direktive 2008/98/EZ. Taj je odbor odbor u smislu Uredbe (EZ) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća(*).

2. Pri upućivanju na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EZ) br. 182/2011.

(*) Uredba (EZ) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.).”;

12. umeće se sljedeći članak 21.a:

„Članak 21.a

Delegiranje ovlasti

1. Ovlast za donošenje delegiranih akata dodjeljuje se Komisiji podložno uvjetima utvrđenima u ovom članku.

2. Ovlast za donošenje delegiranih akata iz članka 6.a stavka 2., članka 11. stavka 3., članka 19. stavka 2. i članka 20. prenosi se na Komisiju na neograničeno vrijeme od [unijeti datum stupanja na snagu ove Direktive].

3. Europski parlament ili Vijeće mogu u bilo kojem trenutku opozvati delegiranje ovlasti iz članka 6.a stavka 2., članka 11. stavka 3., članka 19. stavka 2. i članka 20. Odlukom o opozivu okončava se delegiranje ovlasti koje je u toj odluci navedeno. Opozivom se proizvode učinci od dana nakon dana objave spomenute odluke u *Službenom listu Europske unije* ili na kasniji dan naveden u spomenutoj odluci. Odluka ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.

4. Čim donese delegirani akt, Komisija ga istovremeno priopćuje Europskom parlamentu i Vijeću.

5. Delegirani akt donesen u skladu s člankom 6.a stavkom 2., člankom 11. stavkom 3., člankom 19. stavkom 2. i člankom 20. stupa na snagu samo ako ni

Europski parlament ni Vijeće na njega ne ulože prigovor u roku od dva mjeseca od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću ili ako i Europski parlament i Vijeće prije isteka tog roka obavijeste Komisiju da neće uložiti prigovor. To se razdoblje na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća produžuje za dva mjeseca.”;

13. Prilog III. Direktivi 94/62/EZ o ambalaži i ambalažnom otpadu mijenja se kako je utvrđeno Prilogom ovoj Direktivi;
14. Direktivi 94/62/EZ o ambalaži i ambalažnom otpadu dodaje se Prilog IV. kako je utvrđeno Prilogom ovoj Direktivi.

Članak 2.

Prenošenje

1. Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom najkasnije do [*umetnuti datum 18 mjeseci nakon stupanja na snagu ove Direktive*]. One Komisiji odmah dostavljaju tekst tih odredaba.

Kada države članice donose te odredbe, one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. Države članice određuju načine tog upućivanja.

2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.

Članak 3.

Stupanje na snagu

Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 4.

Adresati

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu,

Za Europski parlament

Predsjednik

Za Vijeće

Predsjednik